

A hetedik

József Attila

Sebő Ferenc

Rat - ta - da - ra - da ra - da - ra - da - ra - da Rat - ta - da - ra - da ra - da - ra - da ra - da - ra

Ra - da - ra - da - ra - da - ra - da ra - da - ra da - ra - da rar - ra - da ra - da - ra - da ram

E vi - lá gon ha ütsz ta - nyát Hét - szer szül - jön meg az a - nyád

Egy - szer szül - jön é - gő ház - ban Egy - szer je - ges á - ta - dás - ban

Egy - szer bo - lon - dok há - zá - ban Egy - szer haj - ló szép bú - zá - ban

Egy - szer kon - gó ko - los - tor - ban Egy - szer disz - nók közt az ól - ban

Föl - sír a hat, de mi - re mégy a he - te. dik te ma - gad légy.

E világon ha ütsz tanyát, hétszer szüljön meg az anyád.
Egyszer szüljön égő házban, egyszer jeges áradásban,
Egyszer bolondok házában, egyszer hajló szép búzában,
Egyszer kongó kolostorban, egyszer disznók közt az ólban,
Fölsír a hat, de mire mégy, a hetedik te magad légy!

Ellenség, ha elődbe áll, hét legyen, kit előtalál.
Egy, ki kezdi szabadnapját, egy, ki végzi szolgálatját,
Egy, ki népet ingyen oktat, egy, kit úszni vízbe dobtak,
Egy, ki magva erdőségnek, egy, kit őse bölgve védett,
Csellel, gánccsal mind nem elég, a hetedik te magad légy.

Szerető után, ha járnál, hét legyen, ki lány után jár.
Egy, ki szívet ad szaváért, egy, ki megfizet magáért,
Egy, ki a merengőt adja, egy, ki a szoknyát kutatja,
Egy, ki tudja, hol a kapocs, egy, ki kendőcskére tapos,
Dongják körül, mint húst a légy, a hetedik te magad légy.

Ha költenél, s van rá költség, azt a verset heten költsék.
Egy, ki márványból rak falut, egy, ki mikor szülték, aludt,
Egy, ki eget mér és bólint, egy, kit a szó nevéen szólít,
Egy, ki lelkét üti nyelvbe, egy, ki patkányt boncol élve,
Kettő vitéz és tudós négy, a hetedik te magad légy.

S ha mindez volt, ahogy írva, hét emberként szállj a sírba.
Egy, kit tejes kebel ringat, egy, ki kemény mell után kap,
Egy, ki elvet üres edényt, egy, ki győzni segít szegényt,
egy, ki dolgozik bomolva, egy, aki csak néz a Holdra,
Világ sírköve alatt mégy, a hetedik te magad légy!